

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 27. 1. 2026, č. j. 59 Af 19/2025-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, kterým jí soud nepřiznal osvobození od soudních poplatků, a také zamítl její návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2025, č. j. 1048099/25/2600-80542-601258.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá nesprávné poučení ze strany krajského soudu ohledně možnosti podání opravných prostředků. Domnívá se, že proti usnesení, kterým krajský soud zamítl návrh na ustanovení zástupce, je možné podat kasační stížnost, jelikož nejde o rozhodnutí, kterým se pouze upravuje vedení řízení. Dále stěžovatelka namítá, že krajský soud založil své rozhodnutí na tom, že v prohlášení o majetkových poměrech neuvedla všechny jí vlastněné nemovitosti. Stěžovatelka proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 3 písm. d) soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) s účinností od 1. 1. 2026 platí, že *kasační stížnost je dále nepřípustná proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek*. Podle § 104 odst. 3 písm. e) s. ř. s. dále platí, že *kasační stížnost je dále nepřípustná proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce*.

[4] Novelou s. ř. s., provedenou zákonem č. 314/2025 Sb., účinnou od 1. 1. 2026, zákonodárce nově zavádí nepřipustnost u kasačních stížností, které směřují proti rozhodnutím, jimiž krajské soudy rozhodly o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o návrhu na ustanovení advokáta. Ačkoliv do 31. 12. 2025 Nejvyšší správní soud kasační stížnosti proti těmto rozhodnutím coby přípustné přezkoumával, na základě nové právní úpravy jsou již kasační stížnosti proti těmto rozhodnutím z přezkumu vyloučeny. O skutečnosti, že proti tomuto typu usnesení není kasační stížnost přípustná, ostatně krajský soud stěžovatelku v napadeném usnesení řádně poučil.

[5] Pro úplnost lze uvést, že Nejvyšší správní soud (a rovněž krajský soud) postupoval dle znění s. ř. s. účinného od 1. 1. 2026 s ohledem na přechodná ustanovení obsažená v čl. XI části sedmé zákona č. 314/2025. Dle jeho bodu 1. *není-li dále stanoveno jinak, použije se zákon č. 150/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.* Dle bodu 3. daných přechodných ustanovení pouze *kasační stížnosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají podle zákona č. 150/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.* V nynější věci přitom stěžovatelka žalobu podala dne 20. 10. 2025, o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta požádala dne 8. 12. 2025 (před účinností dané novely s. ř. s.). O těchto návrzích pak krajský soud rozhodl dne 27. 1. 2026 a kasační stížnost proti tomuto usnesení stěžovatelka podala dne 13. 2. 2026 [tedy až po 1. 1. 2026, tj. za účinnosti § 104 odst. 3 písm. d) a e) s. ř. s., jak je citován shora v odstavci [3]].

[6] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 104 odst. 4 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., odmítl bez věcného projednání pro její nepřipustnost.

[7] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Pokud jde o žalovaného, tomu v daném řízení žádné náklady nemohly vzniknout, neboť řízení o kasační stížnosti se týkalo výlučně procesních práv stěžovatelky. Nejvyšší správní soud proto o jeho nákladech řízení nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. března 2026

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu